

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 16. januar 2014
J. nr. 2013-4611

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 15. januar 2014 stillet mig følgende spørgsmål 96 vedrørende L 64 - Forslag til lov om ændring af postloven. (Ændringer i vilkår for varetagelsen af befordringspligten og præciseringer af lovens anvendelsesområde, post til døren m.v.), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 96:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 14. januar 2014 fra Dansk Erhverv, jf. L64 – bilag 12.

Svar:

Dansk Erhverv kommenterer den henvendelse af 20. december 2013 fra Forbrugerrådet TÆNK, jf. L 64 – bilag 8, som jeg selv har kommenteret i mit svar på Transportudvalgets spørgsmål 65.

Anledningen til Dansk Erhvervs kommentar er, at Forbrugerrådet TÆNK mener, at det aktuelle lovforslag om ændring af postloven indebærer en forringelse af forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med leveringen af de såkaldte kontraktpakker (pakker leveret på baggrund af en kontrakt mellem den virksomhed, som leverer pakkerne, og afsenderen).

Jeg hæfter mig især ved, at Dansk Erhverv bekræfter, at dens medlemsvirksomheder til fulde respekterer købelovens bestemmelser i forbindelse med deres pakkevirksomhed. Organisationen fremhæver, at forbrugerne allerede er tilstrækkeligt sikret gennem købelovens bestemmelser om, at varen ikke kan anses for at være leveret, før den er kommet modtageren i hænde.

Jeg har selv i mit svar på udvalgets spørgsmål 65 med kommentarer til henvendelsen fra Forbrugerrådet TÆNK nævnt det samme forhold.

Herefter er der efter min opfattelse alene tilbage at overveje, hvorvidt købelovens regler er en tilstrækkelig beskyttelse af forbrugerne, når de f.eks. køber varer på Internettet, eller om der er behov for supplerende bestemmelser i postloven.

Som L 64 er udformet nu, er pakkebefordring på grundlag af kontrakt ikke omfattet af postloven.

Dette har baggrund i den politiske aftale af 4. april 2011. Ifølge denne skulle postloven udmøntes således, at virksomheder, der beforder pakker på grundlag af en kontrakt, ikke skal være omfattet af lovens tilladelseskrav.

Som jeg tidligere har redegjort for, jf. svar på spørgsmål 65, er tilladelseskravet en meget central bestemmelse i postloven. Efter Transportministeriets vurdering skaber det derfor uklarhed, når en virksomhed ikke er pligtig til at søge om tilladelse til postbefordring, samtidig med at dens pakkeaktiviteter skal være omfattet af postlovens øvrige bestemmelser. Derfor indebærer L 64, at den nævnte pakkebefordring i henhold til kontrakt ikke er omfattet af postloven.

Skulle forligskredsen imidlertid være af den opfattelse, at købelovens regler ikke yder tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse, er jeg åben for at drøfte dette.

Jeg ser disse muligheder for mig:

1. At det lægges til grund, at købelovens regler giver den fornødne sikkerhed for forbrugeren. En pakke anses som nævnt ikke for at være leveret, før den er kommet modtageren i hænde. Dette medfører opretholdelse af bestemmelsen i L 64, jf. § 1, nr. 1 – altså ingen ændring af L 64.

2. At opfattelsen er, at der er behov for yderligere forbrugerbeskyttelse i kraft af en bestemmelse i postloven. Der kan i så fald fremsættes et ændringsforslag til L 64, hvorefter de nævnte pakkeaktiviteter på grundlag af kontrakt omfattes fuldt ud af postloven, herunder tilladelseskravet, posthemmeligheden, ordensmæssige bestemmelser om omdelingen, udligningsordningen samt betaling af bidrag til finansiering af Trafikstyrelsens tilsynsvirksomhed og udstedelse af tilladelser.

Som nævnt er jeg åben for en drøftelse, men opretholder mit forslag i L 64, jf. model 1 ovenfor, indtil andet måtte blive ønsket af forligskredsen.

De øvrige forhold, som Dansk Erhverv nævner, bl.a. konkurrenceforhold og momsforhold, har jeg for nærværende valgt ikke at kommentere, idet forholdene ikke vedrører det aktuelle lovforslag. Yderligere følger de nævnte momsforhold af anden lovgivning end postloven.

Med venlig hilsen

Pia Olsen Dyhr